

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Hr. Nør Christensen for en kort bemærkning. Og jeg tror, det bliver den sidste i denne her omgang.

(Kort bemærkning).

Nør Christensen (CD):

Det gør mig naturligvis ondt, at det bliver den sidste i denne omgang, for så får fru Kirsten Lee ikke lejlighed til at svare i denne omgang. Men debatten slutter ikke, forstår jeg på formanden, og det er betryggende.

Fru Kirsten Lee gik på talerstolen og udtrykte mistillid til to politifolk. Jeg vil tillade mig at antage, det er to danske politifolk. Jeg vil gerne have, at fru Kirsten Lee går herop på talerstolen og siger, hvem det er, hun har mistillid til. Jeg har naturligvis drøftet denne sag med hr. Knud Lind, inden han gik op. Det hænger som en mørk, mørk sky over det danske politikorps i størrelsesordenen 10.000, at der går to rundt, som fru Kirsten Lee ikke har tillid til. Det kan jeg godt se er en ganske alvorlig anklage. Fru Kirsten Lee har værsgo at sætte navn på eller at trække sin beskyldning tilbage.

Og så vil jeg skynde mig at slå fast, som hr. Knud Lind gjorde, at der findes ikke i Folketinget to politifolk. Det er naturligvis en stor lettelse, for det må betyde, at fru Kirsten Lee har tillid til i hvert fald de forhenværende inden for denne etat.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg afbryder ikke de korte bemærkninger, men jeg afbryder forhandlingen og udsætter mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.04

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Nu har vi jo før frokostpausen fået ryddet et par misforståelser af vejen, nemlig at hr. Nør Christensen og hr. Knud Lind slet ikke er ansat i politiet, og så er min fulde tillid til politiet absolut fortsat til stede.

(Kort bemærkning).

Nør Christensen (CD):

Der er ikke noget at sige til, at fru Kirsten Lee efter at have klokket så gevaldigt i det forsøger at klare situationen på denne måde. Det overrasker mig naturligvis ikke.

Derimod overraskede det mig, da jeg i Den Grimme Ælling hr. 1 fra februar 1989 læste, at tilliden til folketingsmedlemmerne ifølge en topti lå i bund, men det overraskede mig kun i første omgang. Jeg kan forsikre enhver for, at efter at have hørt fru Kirsten Lees mistillidsbemærkninger i løbet af formiddagen forstår jeg langt, langt klarere, hvorfor der i befolkningen åbenbart kun er 1 pct., der har »meget stor tillid« til politikere. Det er åbenbart, når man går nærmere i dybden, kun en meget begrænset del af politikerne, der nyder »meget stor tillid«. Eksempelvis gør Det Radikale Venstre det kun hos 1 pct., og det er oven i købet et meget forment resultat.

Til gengæld noterer jeg med stor glæde, og det synes jeg skal nævnes fra talerstolen, at for så vidt angår »meget stor tillid«, og »stor tillid«, ligger politiet på førstepladsen med henholdsvis 20 pct. og 45 pct. Folketingsmedlemmerne glimrer i bunden med kun 1 pct. og 10 pct., og det har Det Radikale Venstre ved fru Kirsten Lee absolut et stort ansvar for.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg var ærlig talt også noget forundret over fru Kirsten Lees fremfærd i dag, men nu nævnte hr. Nør Christensen, at den måske var årsagen til, at der var en meget ringe tillid til politikerne. Det vil jeg give hr. Nør Christensen ret i. Det allerværste er, at de, der ligger på den næstdårligste plads, er journalisterne, og da politikerne udtaler sig gennem journalisterne, skal det jo blive rigtig grimt til slut.

Jeg vil også sige til justitsministeren, at jeg i en avis så – jeg ved ikke, om det er rigtigt, for der er jo ringe tillid til journalister – at statsministeren var træt. Jeg forstår godt, at statsministeren er træt, for det er et mærkeligt sammenrum med fru Kirsten Lee og andre på vognen som en akilleshæl. Debatten i dag virker også meget træt, og ministeren ved ikke rigtig, hvad han vil. Ministeren mente heller ikke at kunne se noget som helst om, at han havde talt